

ИН МЕМОРИАМ

ЉУБИЦА ЖИВКОВИЋ

1936 – 2017

У уторак 13. јуна преминула је Љубица Живковић, рођена Јоцић, једна од најбољих шахисткиња бивше Југославије, женски интернационални мајстор и интернационални шаховски судија.

Рођена је 25. септембра 1936. године у Буковцу, где је завршила основну школу и потом средњу економску школу у Новом Саду. Запослила се у Сарајеву, где је провела две године и затим се вратила у Нови Сад, где је до пензионисања радила у Нафтагаспромету, у рачунском центру.

Шах је научила у раној младости, а преласком на школовање у Нови Сад учланила се у Новосадски шаховски клуб 1953. године. Веома брзо се показао њен раскошни таленат, па су почели да се нижу успеси. Више пута је победила на Женском првенству Војводине, а први врхунски резултат је била победа на Женском првенству Југославија у Загребу 1959. Тај велики успех донео јој је титулу шаховског мајстора. После тога почела је њена међународна каријера и најуспешнији шаховски период. Учествовала је на зонском и међузонаском турниру за првенство света, више пута је успешно наступала за државну репрезентацију у традиционалним мечевима са СССР-ом и побеђивала на низ домаћих и међународних турнира. За поменуте успехе, проглашена је, 1966. године, за женског интернационалног мајстора. Тада је то била највећа титула у женском шаху. Уједно била је то и прва међународна шаховска титула која је стигла у Нови Сад.

За свој матични Новосадски шаховски клуб одиграла је око 150 званичних мечева, са високим процентом успешности. Најчешће су њене победе доприносиле највећим успесима клуба. Заједно са Душицом Чејић, играјући за НШК, освојила је први пехар у шаховском купу Југославије у Пули 1979. За све наведено, наш најстарији шаховски клуб доделио јој је звање Заслужног члана. Поред НШК-а била је чланица Сарајевског ШК, ШК Спартака из Суботице и ШК Железничара из Инђије.

Нажалост због породичних и пословних обавеза и слабе подршке шаховских структура, шахом се бавила потпуно аматерски и није искористила свој велики шаховски потенцијал. По неким проценама могла је да уђе у сам врх светског женског шаха.

Љубица је била активна и као шаховски судија, па је и ту постигла врхунске резултате. Међународни судија постала је 1984. године и судила је на многим домаћим и међународним такмичењима. Врхунац је била дужност заменика врховног судије на Олимпијади у Новом Саду 1990. Исказала се и као шаховски радник. Бирана је у многе шаховске органе у ШС Југославије и ШС Војводине, као и у свом матичном клубу. Нарочито се залагала за побољшање статуса женског шаха.

Шаховски пријатељи ће је памтити као дружељубиву и принципијелну жену, спремну да енергично брани своје ставове, као што је то чинила у многобројним шаховским окршајима.

К. Н.